

PRIPOMÍNAME SI

55. výročie Slovenského národného povstania

V nedeľu 29. augusta 1999 si v našej obci pripomienieme 55. výročie Slovenského národného povstania. Celobecné oslavu sa uskutočnia o 15,00 h pri pamätníku v Melčiciach. Spolu s obojármami si uctíme položením kvetov a kultúrnym programom vzdáme úctu nielen našim 3 partizánom Jurajovi Staňákovovi, Ondrejovi Novákovi a Ondrejovi Morišovi, ktorí v SNP nielen bojovali, ale položili i svoje životy, ale vzdáme hold i všetkým tým, ktorí v Povstani bojovali a partizánom pomáhali. Je aj čas, aby sme si s pietou a úctou pripomenujeli smrt mladého ruského partizána S.V.Serouchova, ktorý našiel smrť v našich horách v Dúžnikoch, a ktorého pozostatky sú uložené na melčickom cintoríne. Všetkým tým, ktorí partizánom pomáhali a nebáli sa riskovať i svoj vlastný život patrí nielen podakovanie, ale i vysoké morálne ocenenie. Žiaľ, časom nenávratne ubúda tých, ktorí boli s Povstaniem bytostne spojení.

Historický význam SNP pretrval. SNP v roku 1944 bol jedným z najväčších protihitlerovských odbojových vystúpení v tyle nemeckej armády. Do Povstania vstúpila značná časť Slovákov na povstaleckom území, ale i mimo neho. V povstaleckej armáde bojovalo 60 tisíc vojakov a v partizánskych oddieloch asi 18 tisíc partizánov. V SNP bojovali aj príslušníci iných národov - Česi, Rusi, Ukrajinci, Bielorusi, Francúzi, Maďari, Nemci. Ako jednotlivci sa na bojoch podielali aj polskí, rumunskí, juhoslovanskí, talianski, grécki, anglickí a americkí antifašisti. O jeho celonárodnom charaktere hovorí i to, že v nôm bojovali vedľa seba nepartajní komunisti, kresťania, Židia. SNP je zapísané ako súčasť celosvetového zápasu s nacizmom.

Aj keď sa naša obec nenachádzala v centre Povstania, časť bojov sa odohrávalo aj na Doline a v Dúžnikoch. Viacerí naši rodáci sa zúčastnili aktívne v SNP ako vojaci. Medzi aktívnych účastníkov, ktorí boli i väznení v koncentračných táborech patria najmä Dušan Novák, Pavol Fabián a Ján Kuchta. Aj im patrí naša vdaka a úcta.

V hektickom období vojny bol SNP významným momentom. Pre vtedajšiu generáciu bola účasť v protifašistickom odboji, v boji za mier, vecou cti a svedomia. Ti, ktorí v Povstani bojovali, resp. ich pozostali, nikdy nezabudnú. Nezabudnime ani my, bojovali aj za nás, za našu slobodu. Prídme teda vyjadriť svoju pietu a úctu na celobecné oslavu. V kultúrnom programe vystúpi detský folklórny súbor Snežienka a koncertovať bude Kykulanská dolinečka.

RSDr. Mária Vašková

KULTÚRA V NAŠEJ OBCI

V obci Melčice - Lieskové má kultúra svoju bohatú tradíciu. Ani v I. polroku 1999 sme nezaháľali. Vychádzajúc z Plánu kultúrno-výchovnej činnosti na rok 1999 a schváleného rozpočtu pre kultúru, môžeme konštatovať, že vytyčené úlohy boli splnené.

Tažiskom a prioritou v tejto oblasti bolo dokončenie Parku Jána Smreka a dokompletizovanie Pamätnej izby a národopisnej expozície. V I. polroku 1999 boli zrealizované nasledovné práce:

- ukončenie okrajov zámkovej dlažby
- napojenie okružného chodníka na chodník s dlažbou
- bolo zrealizované dosadenie listnatých kríkov, ihličnatých krovín
- urovnanie terénu v pravej časti v nájazde na septik
- odstránenie časti oplotenia pri vstupe do parku
- chemické odburinenie parku
- odburinenie súvislých kríkových skupín
- mulčovanie ihličnatou kôrou súvislých kríkových skupín
- rozrušenie pôdy na hĺbku 50 - 150 mm
- obrobenie pôdy prekopaním
- plošná modelizácia terénu
- dvakrát obrobenie pôdy hrabaním
- dvakrát valcovanie
- výsev parkového trávnika.

Pri týchto prácach nám pomáhal mladý záhradník Marek Mosná a predovšetkým miestni občania vo forme brigádnickej pomoci.

Pamätná izba Jána Smreka a národopisná expozícia sa dokompletizovala. V týchto priestoroch boli namontované žalúzie a v súčasnom období Obecný úrad dáva robiť informačné tabule na hlavné cestné spoje a na budovu svadobky.

Medzi naplánované a úspešne zrealizované podujatia môžeme zaradiť:

- fašiangové popoludnie spojené s Pochovávaním basy
- detský karneval a diskotékou
- kurz malovania kraslíc a veľkonočných perníkov
- vitanie jari s posedením pri dychovej hudbe Kykulanská dolinečka
- stavanie májov v obci a na Doline
- celobecné oslavu Dňa matiek
- okresnú prehliadku v súťaži poézie a prózy v základnej škole
- zahrajme sa na pesničku so šašom Marošom
- oslavu Dňa detí s programom Deti defom a detskou diskotékou.

Z hodnoteného obdobia bol v obci založený Klub zdravia, ktorý sa schádza pravidelne dvakrát do mesiaca. Detský folklórny krúžok Snežienka, ktorý má v súčasnosti 26 detí z našej obce. Pravidelné každý piatok sa deti tešia a schádzajú do svadobky, kde majú skúšky, na ktorých sa učia nové piesne, tance ale i výtvarnu výchovu - pekné jarne motívy, či stavanie májov alebo moja mama, nie je popoluškou.

Prvé číslo novín obce Melčice - Lieskové Melčicko-Lieskovský Elán bolo doručené každému občanovi v polovici mája zadarmo. Tento obecný časopis bude vydávaný každý štvrtok a môžu s podnetnými návrhmi, priponienkami, zaujímavými príhodami ale i kritikou prispievať naši občania.

Zenská folklórna skupina Kolovratok, ktorá si tento rok pripravuje okrúhle jubileum 10 rokov od svojho založenia veľmi úspešne reprezentuje a združuje našu obec i za hranicami našej vlasti. V súčasnosti sa pripravuje na vystúpenie s pásom "Žatva" na Kopaničiarske slávnosti v Starom Hrozenkove. Nezabudnutelné boli spevy našich žien na medzinárodnej výstave Expotour Žilina, kde sme organizovali autobusový zájazd, dalej to boli folklórne pásma ako Pochovávanie basy, Vitanie jari, stavanie májov v obci a na Doline a vystúpenie na celobecných oslavách Dňa matiek v našej obci.

Na záver by som chcela vyslovíť podakovanie všetkým tým, ktorí sa podieľajú na kultúrno-spoločenskom živote. Zapájajú sa pri organizovaní jednotlivých podujatí.

Mimoriadne podakovanie však patrí ochotným občanom, ktorí sa zúčastňovali na brigádach pri dokončovaní Parku Jána Smreka. Sú medzi nami aj občania, ktorí sa zúčastnili viac ako dvakrát na brigádach.

Medzi nich patria: Vladimír Hladký č. 437 na brigáde bol 5-krát, Milan Srvtáček č. 222 na brigáde bol 4-krát, Ján Štefanec č. 91 na brigáde bol 4-krát, Ján Benko č. 331 na brigáde bol 3-krát, Pavol Lobík č. 125 na brigáde bol 3-krát, Vilma Duháčková na brigáde bola 3-krát, Vladimír Dubec bol na brigáde 2-krát, Ján Chrenko č. 428 na brigáde bol 2-krát, Milan Dedík č. 231 na brigáde bol 2-krát, Mária Hulváková č. 309 na brigáde bola 2-krát. Miroslav Kmelo veľmi očotne pomáha pri zavlažovaní trávy a okrasných drevín.

Je veľmi potešiteľná i ochota tých, ktorí sa zapojili do prác pri odburinovaní a to najmä ženy hoci i jedenkrát, ved bola potrebná doslova každá pracovitá ruka.

Z mimoriadnym pochopením sme sa stretli u pani riaditeľky Mgr. Márie Vakošovej, ktorá vysla v ústrety našim požiadavkám a dva dni na úprave terénu pracovali žiaci ZŠ pod vedením pani učiteľky Boženy Kaváčovej a Eleny Pykovej. Žiaci boli pracovití a aj pani učiteľky im išli vzhľadom. Srdečne dakujeme.

Je však škoda, že nie vždy sme sa stretli s pochopením, pri organizovaní týchto brigád. Občania boli vyzývaní jednako miestnym rozhlasom (čo bolo však mälo účinné) ale najmä osobným oslovením a prosbou o pomoc. Ved Park Jána Smreka bude slúžiť nielen nám občanom, ale i budúcim generáciám.

Oľga Kusendová

Z pochovávania basy.

Z rokovania Obecného zastupiteľstva

Poslanci obecného zastupiteľstva sa zišli na 5. riadnom zasadnutí dňa 21. 5. 1999, kde po prerokovaní

zobrali na vedomie:

Kontrolu plnenia uznesení

žiadali:

- Splniť všetky prijaté uznesenia
- starostu obce informovať pána Alexandra Láslopou o stanovisku OZ k jeho žiadosti o kúpu pozemku s tým, že OZ doporučuje zvážiť výstavbu predajne potravín na pozemku oproti ZŠ, ktorý je v súkromnom vlastníctve.

ukladajú:

- Olge Kusendovej písomne vyzvať neplatičov za satelit

schvalujú:

- doplnok k Smernému územnému plánu č.2 Melčice - Lieskové
- zásady obehu účtovných dokladov, dispozičné oprávnenia a podpisové vzory

konštatuju:

- že úprava rozpočtu obce na rok 1999 sa vykoná na základe čerpania finančných prostriedkov k 30. 6. 1999

- podľa oznámenia Okresného úradu odbor životného prostredia v Trenčíne zo dňa 14. 5. 1999 prebieha vyvlastňovacie konanie na pozemok Ing. Jána Krecháča a preto o žiadosti rozhodne obecné zastupiteľstvo až po ukončení vyvlastňovacieho konania.

žiadajú:

- starostu obce predložiť menný zoznam občanov, ktorí nemajú uhradené podľžnosti voči obecnému úradu

pripomienky poslancov:

- chýbajú pútače označenia Smrekovej izby na hlavnej ceste
- verejné osvetlenie v časti obce Lieskové - nesveti
- osvetlenie Jednoty SD - Melčice
- poškodená cesta na hornom konci v časti obce Melčice - vyspravenie, zhrnutie jám na cestu.

Rozpočet obce na rok 1999

Od množstva prostriedkov, ktoré má obecné zastupiteľstvo v každom konkrétnom roku k dispozícii, je odvísle riešenie všetkých problémov, ktoré obec má a ktoré je potrebné riešiť. Obecné zastupiteľstvo na základe vlastného poznania i podľa potrieb obce stanovuje priority, ktoré sa rozpočtom v danom roku riešia.

I pri zostavovaní návrhu rozpočtu na tento rok východiskovou základňou bola predpokladaná výška zdrojov, ktoré by mal obecný úrad dosiahnuť na všetkých úsekokach príjmov. Najvyššia časť rozpočtových zdrojov sa predpokladá dosiahnuť v rámci položky dane a poplatky od fyzických a právnických osôb. Tieto príjmy tvoria viac ako 52 % z celkovej hodnoty príjmov. Okrem toho sa príjmy predpokladajú i z obecného podniku, zo služieb, z odvozu odpadkov, dotácií na samosprávne funkcie, z kultúrnych akcií a podobne. Obecné zastupiteľstvo predpokladá, že v tomto roku bude mať k dispozícii cca 5 mil. Sk.

Rozpočtové výdavky boli rozdelené podľa potrieb obce na všetky úseky činnosti. Podľa základného rozpočtového členenia návrh rozpočtu predpokladá, že z celkovej sumy rozpočtu sa viac ako 46 % použije na investičné akcie a zvyšok sa použije na bežné neinvestičné výdavky.

V oblasti investičnej činnosti sa na prvé miesto položilo budovanie I. etapy chodníka v časti Lieskové, kde by sa malo preinvestovať 1,5 mil. Sk. Rozpočet predpokladá so zakúpením kosačky a traktora, s úpravou podlahy v kultúrnom dome, úpravou sátení TJ a úpravou kuchynky v Svadobke.

Na úseku zabezpečovania činností a úloh pre výdzkového - neinvestičného charakteru finančné prostriedky sú smerované z významnejších akcií najmä na záujmovno-vzdelávaciu činnosť, kultúrno-spoločenské podujatia, vydávanie obecných novin, príspevok pre ZŠ a MŠ, opravy a údržbu domov smútka, verejného osvetlenia a obecného úradu a príspevok pre TJ Družstevník Melčice - Lieskové.

Rozpočet bol schválený na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 1. 4. 1999 a v zmysle zákona vystavený na pripomienkovanie občanmi. Polročné plnenie plánovaných položiek ukáže, v čom možno rozpočet upraviť a prečo. Zohrajú tu dôležitú úlohu aj nové skutočnosti, ktoré sa v obci

udiali. V rozpočte budeme musieť v úpravách reagovať i na náklady, ktoré vznikli, resp. následne vzniknú z následkov záplav, ktoré našu obec postihli. Budeme reagovať i na pripomienky a potreby jednotlivých pracovných komisií obecného zastupiteľstva i na prípadné reálne požiadavky občanov.

Rozpočet obce pokladáme za záväzný ale otvorený dokument, ktorý môže obecné zastupiteľstvo upravovať podľa priorit obce. Využívame preto i túto možnosť informovať občanov cestou obecnej tlače o zameraní a úlohách, ktoré obecný rozpočet na rok 1999 rieši.

*Ing. Ludmila Nechutná
preds. finančnej komisie*

Prvá kritika

Starosta obce obdržal list z Trenčianskeho múzea v Trenčíne, v ktorom sa Dr. Milan Šišmiš vyjadruje k príspevkom s historickou tematikou uverejneným v prvom čísle Melčicko-Lieskovského Elánu. Z listu vyberáme.

"Poznamenávame, že sú na solídnej odbornej úrovni, a to najmä tie, ktorími autormi sú profesionálni historici - mestní rodáci. Svedčia o tom, že ich autori ku príprave a koncipovaniu príspevkov pristupujú so znalosťou originálneho materiálu a vlastného terénného výskumu, veľmi seriózne. Je správne, že ich vedomosti dávate do služieb vašej obce a miestneho obyvateľstva."

Napriek tomu že Melčicko-Lieskovský Elán začal vychádzať iba nedávno, má vzostupnú tendenciu. Dostal sa už do po-vedomia širšej verejnosti."

Ospravedlnenie

Ospravedlňujeme sa autorovi článku v 1. čísle nášho časopisu "Usilujme sa o dobro tejto krajiny" za chybu v priezvisku. Jeho meno je Hargaš, ako aj za neadekvátnu grafickú úpravu.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

od 15. mája do 15. júla 1999

Vitajte, naši najmladší

5. 4. 1999 Nikoleta Rzavská	č. 404
24. 4. 1999 Zuzana Šavoltová	č. 383
24. 4. 1999 Janka Šavoltová	č. 383
23. 4. 1999 Kristína Černá	č. 259
30. 4. 1999 Marián Patvaroš	č. 350
15. 6. 1999 Miroslava Mizeráková	č. 182

*Z akcie ZPOZu
- vitanie detí*

Prisahovali sa

Peter Magárt

č. 118

Odstahovali sa

Verona Hornáková

č. 329

Naši jubilanti

50 roční

Štefan Chupáč	č. 44
Božena Adašková	č. 45
Branislav Hurtoň	č. 57
Ludmila Múdra-Šebíková	č. 410
Jarmila Nedorostová	č. 448
Ján Mlčuch	č. 452

55 roční

Emília Adašková	č. 23
Božena Maláková	č. 135
Miroslav Fabián	č. 254
Anna Struhárová	č. 394
Božena Juričková	č. 412
Olga Plevová	č. 367

60 roční

Hermína Benková	č. 23
-----------------	-------

65 roční

Ján Štefanec	č. 91
Ján Molec	č. 247
Viera Skovajsová	č. 338
Pavla Struhárová	č. 392

70 roční

Mária Vladová	č. 18
Ján Berko	č. 321
Mária Breznická	č. 345
Pavlína Strehová	č. 432

75 roční

Emília Mráziková	č. 264
Anna Nováková	č. 265

85 roční

Eva Chlapíková	č. 328
Zuzana Ondrášková	č. 366

90 ročná

Mária Trčková	č. 32
---------------	-------

Zuzana Šimončíková

č. 242

Navždy nás opustili ...

Pavol Peter	č. 91
Pavlína Chlapíková (Zelková)	č. 475
Anna Matiašová	č. 126
Anna Starostová	č. 381

*Ziadna smrť nemôže byť zlá, ak jej predchádzal život dobrý ...
V. M. Kramérius*

OcÚ A. Malíková

Záplavy v obci a čo d'alej

Živelné pohromy vždy prinášali neďalšie a straty. Je dobré, že v takýchto krušných časoch sa v nás ozve pocit spolupatričnosti a ochoty pomôcť blízemu v nádzii.

Vlaňajšie katastrofálne záplavy sa nás dotkli iba malým dielom. Prieťrž mračien na Doline zdvihla vody potoka, voda zalala cestu a záplavy postihli rodiny Madirových a Valovičových. Hned bola organizovaná náprava. Prehíbalo sa koryto potoka a občania Doliny si svojepomocne vyčistili priekopy. Tento rok obecný úrad investoval do úpravy mosta pri Janegových cca 50 tisíc Sk.

Aj keď od tejto záplavy uplynul rok, chcel by som oceniť prístup občanov Doliny pri odstraňovaní následkov tejto živelnej pohromy. Oceňujeme aj prístup spoločenských organizácií v obci a to Demokratickej únie žien a Slovenského červeného kríža za organizovanie výpomoci pre občanov Slovenska, postihnutých záplavami.

Hned po vlaňajších katastrofálnych záplavách, o ktorých sa hovorilo ako o záplavách storočia, či tisícročia sa v rámci republiky robili analýzy príčin a navrhovali sa riešenia. Musím sebaskriticky priznať, že sme podrobne nerozobrali situáciu v obci, uspokojili sme sa s nápravou nedostatkov na Doline. Vlaňajšok nám ukázal, že od Váhu nám nebezpečenstvo nehrozí, takže sme neočakávali iné väčšie nebezpečenstvá. Treba tiež povedať, že tohtočné záplavy, spôsobené prieťrou mračien sú jav, ktorý nás môže postihnúť kedykoľvek a aj tie sebalepsie opatrenia nebudú bez škodlivých následkov. Opatrenia, ktoré pomôžu eliminovať následky takejto živelnej pohromy, ale aj pohromy iného druhu, musíme prijať jak na úrovni obecného zastupiteľstva, tak i každý občan individuálne.

Je iróniou, ale i tragédiou, že v priebehu jedného týždňa nás postihla prieťrž mračien trikrát a vždy na tom is-

tom mieste. Najviac vody spadlo v oblasti Pod Hájom a záplava spôsobila najviac škôd na Doline, v Malom Lieskovom a čiastočne v Melčiciach na dolnom konci a v oblasti za cintorínom a v Mlynoch.

Na Doline pretrhol príval vody hrádzu potoka a zatial cestu pri Strýčkovej, Rodine Strýčkovej, Kaššovicovej a Valovičovej vode, zalala dvor, stodolu a pivničné priestory. Voda zalala i štátne cestu pri bývalej škole.

Situácia sa zvládla operatívne aj vdaka R. Mizerákovi a J. Majerovičovi, ktorí dali k dispozícii techniku, ale i občanom, ktorí pomáhali pri odstraňovaní záplavy. Chcem všetkým občanom Doliny i touto cestou podakovať za ochotu a pomoc v pravej chvíli. Osobitné podakovanie si zaslúžia páni R. Mizerák a J. Majerovič za ochotu a pomoc v vlastnej technikou.

Aj keď prieťrž mračien boli časovo krátke (15 - 20 minút), materiálne škody sú veľké najmä v časti obce Malé Lieskové. Malý, v lete často vyschnutý potôčik, prameniaci v Prašivom Jarku, sa behom chvílie zmenil na neovládateľný živel a príval vody, ktorý bral a ničil všetko, čo mu stálo v ceste. Vytrhal asfalt na miestnej komunikácii, pbral stavebné drevo a iný stavebný materiál, v dôsledku čoho sa upchali mosty. Voda, bahno a rôzne splavené drevo sa prelialo do dvorov Jurčových a Kostelanských, vylialo sa na štátne cestu, zaplavilo Park Jána Smreka, ulicu smerom do Melčic. U Jurčových - Kmeťových zaplavilo starú chalupu až do výšky 1 m a boli ohrozené i hospodárne zvieratá. V rodine Šebíkovej boli zaplavene všetky miestnosti až do výšky 30 cm, Chrenkovým a Nedorostovým zaplavilo dvor, Procházkovi vylialo kovovú nádrž, ktorú mal osadenú v zemi, zalalo mu pivnicu do výšky okien, V. Lukáčovi pivnicu, J. Vlčkovi pivnicu aj studiu, Richtárikovi, Fabia-

novi, Malcoví, Meravému, Lukačovej, Zverbíkovi pivnice, dvory a celý tento úsek bol naviac postihnutý aj záplavou úrody v záhradách. Bolo zaplavene ihrisko, poškodená ohrada ihriska. Voda, bahno a drevo zaneslo i miestnu komunikáciu v Lieskovom smerom k železničnému precestiu, pivnice a záhrady Oravcovým, Záhradníkovým, Masárovým a Beňovým.

Osobne som spolu s Ing. Betákom celú noc organizoval práce neodstránení škôd. Celú noc pracoval na sprejazdení štátnej cesty družstevný hon a aktívne pomáhal i Miroslav Duda svojim LKT traktorom. Družstevný fekál fahal vodu z pivnice Lukačovi, Vlčkovi a Procházkovi. Na druhý deň ráno Slovenská správa cest Trenčín dodala 1 auto a 1 hon, poľnohospodárske družstvo 1 hon a 2 traktory. Hned ráno bola miestnym rozhlasom organizovaná brigáda na odstraňovanie škôd. Všetkým jednotlivcom, ale i organizáciám, ktorí pomohli, či už vlastnou pracou, alebo technikou, patrí i touto cestou moje úprimné podakovanie, ako i podakovanie obecného zastupiteľstva.

Ked bola dedina po celodennej lopote ako-tak daná do poriadku, v utorok večer asi o 18,15 h bola znova prietŕž mračien. Voda nekontrolované tiekla v podstate tými istými smermi, avšak už bez bahna a dreva. Na odstraňovanie škôd boli zorganizovaní trenčianski hasiči, ktorí vyfahovali prepádové šachty, bola k dispozícii striekačka i Tatry.

Tretíkrát prietŕž mračien bola 22. 6. 1999 a v podstate zaplavilo tie isté domy a záhrady.

V Melčiciach boli zatopené v ulici smerom na nádražie niektoré dvory a predzáhradky, boli zatopené Meravému, Klerovi, Sulovi a Boršekovi. V Mlynoch bola úplne zničená miestna komunikácia, príval vody zničil komunikáciu poza cintorínom a bolo zaplavene prieskutravstvo pred J. Fabianom.

Tragédiu boli postihnuté i lesy nášho lesného družstva. Po inventarizácii odborníkov z lesného úradu bolo vykázaných okolo 80 - 90 % v celkovej rozlohe cca 100 ha vysápaných, resp. polámaných lesných porastov.

Možno sa bude niektorým zdaf, že príliš podrobne opisujem dôsledky záplav. Chcem však aspoň v kocke naznačiť tragédiu, ktorá postihla mnohých našich spoluobčanov. Niečo sme im pomohli odstrániť hned, no náročné dôsledky povodní ich ešte čakajú, jednak na dôslednom odstraňovaní škôd, ale najmä na znehodnotených úrodách. Verím, že nikoho z nás táto tragédia nenechala fahostajným. Ak v prvej konkrétnej chvíli pomohla aj naša konkrétna pomoc a spoluúčasť, tak následne musia prísť opatrenia a poučenia.

Opatrenia obecného zastupiteľstva budú vychádzať z analýzy stavebnej komisie a budú nasmerované najmä do týchto oblastí:

a/ s kompetentnými orgánmi prerokať rekultiváciu pôdy v obci s tým, že je potrebné vrátiť sa k pôvodnému stavu pred rekultiváciami,

b/ v spolupráci so Slovenskou správou cest v Trenčíne prečistiť a prehĺbiť priekopy. Výstavba chodníka v Lieskovom smerom ku základnej škole by mala tiež prispieť k zlepšeniu jestvujúceho stavu,

c/ v oboch častiach obce zabudovať do miestnych komunikácií kalové čerpadlá do trativodov,

d/ aktivizovať miestnu organizáciu hasičského spolku, aby v prípade potreby bola akcieschopná,

e/ zvýšiť zodpovednosť samotných občanov za stav a údržbu priekop pred vlastným domom. Priekopy pred domom by si mal každý vo vlastnom záujme prehľbovať, čistiť a udržiavať sám. Obnoviť dodržiavanie uznesenia obecného zastupiteľstva v tom smere, aby priestravá komunikácie neboli využívané ako skladky stavebného či iného materiálu, alebo pre trvalé garážovanie. Obecný úrad v rámci možnosti zabezpečiť prehľbenie priekop.

f/ prijať opatrenia na odstránenie lesnej kalamity a následne výsadby nového lesného porastu.

Opatrenia obecného zastupiteľstva môžu byť rozšírené ešte i o prípadné ďalšie návrhy a opatrenia v rámci ďalších možností. Tieto opatrenia však zákonite nie sú nasmerované a ani nemôžu takými byť, aby eliminovali všetky následky živelnej pohromy. Druhú časť opatrení musia prijať samotní občania. Jednak bude potrebné prehodnotiť poistky vlastného majetku, resp. ich rozšírenie o následky živelnej pohromy. Zároveň bude potrebné zvýšiť záujem a nutnosť čistiť a udržiavať priekopy pred vlastným domom. Táto údržba by v nás mala prehľbovať a pocit spolupatričnosti k susedom, k celej ulici i obci. Ak totiž chránim seba, musíme chrániť tak, aby som neškodil susedom a tým i obci, pretože v tejto obci žijeme a nemôžeme byť uzavorení len vo vlastnej hostajnosti. A pretože priekopy sú len na jednej strane ulice, bolo by potrebné zvýšiť zodpovednosť a pomoc i tých občanov, ktorí pred svojím domom priekopu nemajú. Osobitne by sme sa mali vysporiať s rôznymi skladkami materiálov, či garážovania, aj keď niekedy nevyhnutnými. Táto povodeň ukázala ich nebezpečnosť.

Som presvedčený, že táto tragédia prehľbi v každom z nás pocit spolupatričnosti a zodpovednosti za seba, za suseda i za obec. Ešte raz z úprimného srdca dákujem všetkým, ktorí pomohli či už vlastnou pracou alebo technikou zmierňiť následky živelnej pohromy. Podakovanie vyslovujem za seba, za obecné zastupiteľstvo, ale i za tých, ktorí boli postihnuti.

A malé zamyslenie na záver. Človek, ktorý žije, má čas ponaprávať všetko zlé a zasiať úhor, či priebeh niečím užitočným. Len chcieť mu treba ..., len urobil prvý krok k dobru. Urobme teda ten už druhý krok, pretože prvý sme urobili hned, spoločne pre dobrú vec a pre dobro nás všetkých.

Jozef Hulvák
starosta obce

Oslavy Dňa matiek

Druhá májová nedela je už tradične zasvätená našim drahým matkám. V tento deň vyslovujú svoju vdaku matkám z ich starostlivosti, obetavosti prácu, ale najmä lásku, ktorú nie je nikdy dosť. Obecný úrad zorganizoval celoobecné oslavy Dňa matiek 9. mája 1999 v miestnom kultúrnom dome. Už pri vchode do sály KD boli naše mamky milo prekvapené. Starosta obce a poslanec OÚ pán Ivan Chlapík im osobne poľahlali a odovzdali symbol vďaky - pekný klinček. Bolo to veľmi milé a pozorné voči našim spoluobčiankam a zároveň ocenenie ich materinskéj starostlivosti o deti - našu i budúcu generáciu.

Po prihovore starostu k našim matkám, v kultúrnom programe vystúpili deti z našej materskej škôlky s veľmi pekným a pôsobivým programom. Ani žiaci zo základnej školy sa nedali zahanbiť. Práve naopak. Peknými básničkami, piesňami a tančekmi pod vedením pani učiteľky Fabianovej, Liptákovej, Havlasovej a Ěčejovej prispeli k slávnostnej atmosfére. Po

prvýkrát na oslavách Dňa matiek vystupovali aj deti z folklórneho krúžku Snežienka pri Obecnom úrade v našej obci.

Deti tancovali s radosťou a túto oduvzdávali aj všetkým prítomným no najmä našim matkám a starým matkám. Ženy zo súboru Kolovrátok, ktorý bude oslavovať už 10-te výročie svojho vzniku - nikdy nesklamal a nechýbal ani na jednom kultúrnom podujatí v obci. Aj na týchto oslavách spievali prekrásne piesne venované našim matkám. Počas programu vystupovali s troma blokmi piesní, a to pred prihovorom starostu, priebežne v programe a na záver, kde zožali veľký úspech a prítomní ich ocenili búrlivým potleskom. Ich piesne boli tak prenádherné a pôsobivé, že nie jednej matke ale i ostatným vypadla sládojatia. V preplnenej sále bola skutočne slávnostná atmosféra. Ved tieto oslavu sú vždy pekné, milé a dlho si na ne spočinajú nielen naše mamky.

Olga Kusendová

Plody kresťanskej kultúry u nás

Kultúra je súhrn materiálnych a duchovných hodnôt v procese historického vývoja. Kultúra vzťahuje sa na každú oblasť ľudskej činnosti. Hmotná i duchovná tvorba odráža stav ľudského myšlenia v staviteľstve, strojárstve, v umení sochárskom, hudobnom, výtvarnom, výšivkárskom atď. K duchovnej kultúre patria hodnoty morálne, vzdelanostné. Etické hodnoty v kvalite dokonalosti prinieslo kresťanstvo.

Kresťanstvo prišlo k nám už v 9. storočí z Byzantskej ríše ako produkt Kristovho evanjelia prinesený solún-skymi bratmi Konštantom Filozofom (Cyrilom) a Metodom. Pred nimi konali u nás misiu nemeckí kňazi, ktorí však úspech u nás nemali pre nezrozumiteľnosť ich reči a potom pre zakročenie panovníka Rastislava, ktorý ich vyhnal vidiac politické zámery susednej ríše. Úspešnosť cyrilometodskej misie spočívala v preložení časti Biblie predovšetkým evanjelií a žalmov do reči našich predkov a v zavedení slovanskej liturgie. To sú počiatky slovanského písomníctva a vôbec kultúry kresťanskej u nás.

Staré kultúry po čase zanikali. Po Suméroch zostalo koleso. Po nádherných stavbách gréckych zo staroveku zostali torza pritahujúce turistov. Podobne svedectvom starej kultúry egyptskej sú pyramídy, sfingy, ktoré pretrvali tisícročia súčasne udržiavane a zachraňované Svetovou organizáciou na záchrannu kultúrnych pamiatok (UNESCO).

Kresťanská kultúra trvá napriek predpovedaniu skorého zániku zo strany odporcov kresťanstva. Učiteľ pravdy, Pán Ježiš Kristus povedal:

"Ani brány záhrobia nepremôžu cirkev". Cirkev postavila chrámy a skvostné katedrály ku cti a sláve Božej. Architekti predošlých desaťročí museli trpieť, keď ich nútili projektovať také stavby, ktoré by prevýšili a tým aj "ponížili" dominanty našich miest a dedín - kostoly, alebo ich aspoň zakryli. Táto antikultúra zmenila identitu našich miest a obcí.

V roku kresťanskej kultúry prihodí nám všimnúť si osobnosti, ktorých duch a viera vyšľahlí do diela svietiaceho celému národu. Z množstva mien uvedieme aspoň niektoré, ktorých výročie narodenia alebo úmrtia priniesol tento rok.

Ján Hollý, básnik, kňaz prekladatel (1785 - 1849). V epope Cyrilometodiáda zobrazil pôsobenie vierovhostov na Veľkej Morave a zvýraznil protest proti cudziemu útlaku. Zdôvodňoval nutnosť slovenskej reči v národnom vývine.

Štefan Moyzes (1797 - 1869), kat. biskup, národnokultúrny dejateľ, prvý predseda Matice slovenskej. Spolu s prvým podpredsedom Matice evanjelickým superintendentom (biskupom) Karolom Kuzmánym preklenovali konfesijnú rozdrobenosť.

nosť. Reprezentovali národnú spolupatričnosť a myšlienku, že i nás národ má nárok na vyššiu kultúru, vzdelenosť a svojský, samobytný národný život.

Pavol Országh Hviezdoslav (1849 - 1921), básnik, prekladateľ, dramatik, právnik. V zbierke Žalmy a hymny v prvej 160 riadkovej básni inšpirovaný 98. biblickým žalmom prosí: "Ó, Duchu plamenný, ráč vzhliaď na mňa ... abych znal, čo kážeš, vymluvíť zdarne k chvále Najvyššieho" a dakuje Bohu za Rastislava, ktorý "poslal nášmu národu svätcov s Knihou života". Hviezdoslav je prorokom národa "Príde deň Božej sudby, pride prv než hriech sa nazdá ... niet pravdy zmučenej, juž Boh by nestrestal". Kritizoval nemravnosť, poukazoval na princípy pravdy a spravodlivosti, zdôrazňoval vieru v Boha.

Peter Pavel Roy (1839 - 1909), kochanovský farár. Jeho nástupca Ján Palic ho charakterizuje: "Dobrá, statocná duša slovenská, silou rázna, národnou horlivostou, cirkevnou verenosťou, neúnavnosťou na národnom poli proslulý ... nejedna duša bola ním rozplamenená, národu navrátená". Rozsiahla je Royova bibliografická činnosť registrujúca celkovú slovenskú tlačovú produkciu, odborníci ho stavajú vedľa Lud-Riznera.

Milan Rastislav Štefánik (1880 - 1919), astronóm, meteorológ, letec - generál. Syn evanjelickej fary usiloval sa uskutočňovať kresťanské ideály. Po predkoch a rodičoch zdedil húzevnatosť, neohrozenosť, lásku k pravde, k spravodlivosti, verenosť, skromnosť, láskavosť, krásu duše, súcit k trpiacim, odvahu, statocnosť, obetavosť až do krajinosti. Naplnil Ježišovo slová: "Nikto nemôže väčšimi milovať, ako keď život položí za svojich priateľov". Dosiahol oslobodenú zem, ale dotkol sa jej už mŕtvi pred 80 rokmi. Český literárny kritik F. X. Šalda ho charakterizuje: "Oheň a väsen, s ktorou uskutočňoval myšlenie vo veľkých rozmedoch - v tom je čosi slovensky typického a vlastného čistému, rýdzemu géniu jeho národa".

Vybrali sme 5 kvetov z bohatého sadu slovenskej kresťanskej kultúry, aby sme ich privoňali a vložili do vázy svojho srdca. A budú žiť, keď ich bude opatovať vdačná láska.

ThMgr. Milan Hargaš

František z Assisi

Do našej obce prišli rehoľné sestry sv. Františka z Florencie, ktoré patria k veľkému spoločenstvu rehoľníkov, ktorí odvodzujú svoje korene od Františka z Assisi. Preto chceme základnými údajmi oboznámiť vás o živote tohto veľkého muža, ktorý patrí k uznávaným postavám Európy stredovekej i dnešnej.

"Vyšiel nad svetom ako slnko" - tak ho charakterizoval veľký taliansky básnik Dante Alighieri. Statisíce ľudí prúdi rok čo rok do stredovekého mestečka Assisi pod horou Subasio, aby zachytili niečo z tohto slnka, ktoré obklopovalo život a pôsobenie sv. Františka. Stoja uchávatení krásou baziliky, ktorú začali stavat dva roky po jeho smrti - zostupujú dolu do spodného kostola a odtiaľ do krypty, kde je Františkov hrob. Čo sa asi odohráva v snubencoch, ktorí si radi práve na tomto mieste vymieňajú obrúčky? Čo pocitujú rodičia, ktorí túžia práve tuná nechat pokrstiť svoje deti?

František sa narodil na prelome rokov 1181/82 ako syn obchodníka Petra Bernardone a Jany Pica v Assisi. Pokrstili ho Ján, ale jeho matka pôvodom z Francúzska ho začala volať Františkom. Jeho rovesníci ho poznali ako veselého člena mladej družiny, ktorá sa zúčastňovala zábavných, ale aj bojových akcií v šírom okolia. Ako mladý rytier padol do zajatia - rok strávil vo väzení a začína poznávať, že život nespočíva len v blahobytu. Hľadá iný spôsob svojej životnej kariéry. V roku 1205 počuje v modlitbe hlas z kríza: "František, oprav môj rozpadnutý dom!"

Zoberie svojmu bohatému otcovi balíky súkna predá ich a začne opravovať kostolík sv. Damiána. Rozzúrený otec ho udá u biskupa a František sa zrieka všetkého bohatstva a vydáva sa v hnedej kutni na cesty ako žobrák. Obyvatelia Assisi ho vyhlásia za blázna, ale veľmi skoro sa k nemu pripoja ďalší ľudia túžiaci nasledovaní Ježiša Krista v duchu chudoby. V roku 1210 pápež Inocent III. schvaľuje jednoduché pravidlá františkánskej rehole. Františkova priateľka Klára, ktorá ho neprestala obdivovať od svojho deťstva prosí o vstup do rehole a v roku 1212 zakladá druhú vetvu františkánskej rehole. Základom rehole sa stáva kostolík Panny Márie Anjelskej, ktorú dostávajú do daru od benediktínov. Tento kúsok zeme vojde do história ako "Porciuncula" - malý kúsok. František cestuje - väčšinou peši do Španielska, Dalmácie a najznámejšia je jeho pút Svätej zeme v roku 1219 na 5. križovej výprave sa stretáva v meste Damiette s egyptským sultánom el Malíkom el Kamil, ktorý v ňom spoznáva jediného kresťana tých čias a na jeho prihovor upúšťa od strašného masakru kresťanských vojsk.

František sklamaný krutostou vojakov na jednej aj druhej strane boja sa vracia do rodnej Umbrie, aby viajacej sa obetoval pre pokoj a ako hovorieval pre svoju paní Chudobu. Zakladá tzv. tretí rád, rerciarov, do ktorého

môžu vstúpiť aj ľudia žijúci v manželstve.

Chudáčik z Assisi mal na cirkev a spoločnosť Západu vplyv ako máloktorá osobnosť cirkevného či spoločenského života. Vyznačoval sa nevyčerpateľnou láskou ku všetkým tvorom - nazýval ich "moji bratia a sestry", kázał zvieratám, kvetinám a svoje pocit vyjadroval vo svojich úžasných básniach a listoch. Medzi najslávnejšie patrí "Piešie brata slnka". Tento pokorný, skromný muž zmenil svet. Jeho jedinou túžbou bolo čo najviac sa podobať Ježišovi Kristovi. V roku 1224 behom hlbokej extázy na hore pri La Verna sa na jeho tele objavili stigmaty Ježiša Krista - otvorené rany na rukách, nohách a boku, ktoré stále pomaly krivácali. Františkova láska k ľuďom sa prejavila postavením a založením tradície vianočného betlehema tak ako ho poznáme dodnes. Jeho utrpenie sa však stále zväčšovalo vďaka stálym pôstom trpel bolestou žalúdku a pečene, neskôr strácal zrak. Viac mŕtveho ako živého ho dopravili zo Sieny, kde bola slávna lekárska škola, odmietol liečenie, citil, že prichádza sestra Smrt. Čažko odetí vojaci doniesli na nosidlách Františka do milovanej Porciunculy. Verejný činitelia sa museli postarať o stráž, lebo mnohí sa chceli zažívať zmocníť "najcennejších reliví Talianska". Tam na podlahe chatrče Porciunculy diktuje bratovi Eliášovi a sestre Kláre, generálnym predstavencom dvoch reholí poslednú vôľu. V noci 3. októbra 1226 zatvoril František oči naposledy. Veľmi veľa sa môže hovoriť o tomto malom, veľkomu mužovi, ktorý ukázal cestu desaťtisícom ľudí na celom svete. Dnes ho nazývajú patrónom ekológie. Môžeme zakončiť slovami, ktoré František povedal o sebe: "Vyzvolil som svätú chudobu za svoju paní, aby som mal svoje duchovné a telesné bohatstvo."

Spracované podľa knihy:
X Schäuber - Schindler X
Rok so svätými

Domovina

Domovina moja krásna,
čítim sa v nej celom šťastná.
Mám v nej celú rodinu,
mamu, otca, Ivana.
Mám aj vlastný dom,
šťastne bývam v ňom.

Lucia Blažinská
2. A ZŠ Melčice - Lieskové

Kniha

Kniha priateľ človeka,
každý si ju pamätá.
Udržiava v poriadku
a teší sa z poznatku.
Ked sa do nej pozerám,
velkú radosť v očkách mám.
Sú v nej pekné obrázky,
zvieratká i otázky.

Ivana Blažinská
4 trieda ZŠ Melčice - Lieskové

Školský rok 1998/99 v našej škole

Deti, žiaci základnej školy sa s príchodom teplých dní už nevedeli dočkať prázdnin. Konečne prišiel vytúžený 30. jún a s ním vysvedčenie a hodnotenie polročnej práce v škole. Prváci, vlastne dnes už druháci sa naučili čítať, písat a počítať a mnohí z nich aj cez prázdniny si už rozprávku alebo inú knížku prečítajú sami, alebo napíšu pozdrav, či list svojmu kamarátovi, prípadne, ak budú v detskom tábore, rodičom. Tak ako na nich, aj na ostatných žiakov čakajú dni plné bezstarostnosti, hier a zábavy a dúfajú, že i letu a slniečko budú k nim štredé. Po týždňoch a mesiacoch školských povinností si zaslúžia oddýchnut si a načerpať do ďalšieho školského roka, aby aj v ňom sa mohli tešiť z dobrých výsledkov.

Pedagogickí pracovníci a ostatní zamestnanci školy tiež budú mať dni dovoleniek, ale už počas prázdnin deti musia pripraviť v škole všetko tak, aby 2. septembra sa mohol začať ďalší školský rok.

V hodnotení uplynulého školského roku môžeme konštatovať, že napriek mnohým problémom, s ktorými sa v súčasnosti bori každá škola na Slovensku naši žiaci dosiahli dobré výsledky.

Povinnú školskú dochádzku končilo 21 žiakov, z toho 3 žiaci z obce Melčice - Lieskové Lucia Meravá, Peter Škultéty a Zdenko Fabian sú prijati na stredné odborné učilištia.

Vyučujúci jednotlivých predmetov pripravovali žiakov na rôzne olympiády a súťaže, v ktorých školu úspešne reprezentovali i najmladší obyvatelia Melčice-Lieskového.

Ivana Šebeňová 6. A 1. miesto v okresnom, krajskom a celoštátnom kole olympiády vo francúzskom jazyku.

Ján Juriš 6. B 2. miesto v okresnom kole biologickej olympiády

Lucia Meravá 9. ročník 1. miesto v okresnom a 3. miesto v krajskom kole súťaže v liahkej atletike

Viktor Černický 3. B 3. miesto

v okresnom kole súťaže Matematická Pythagoriáda

Hana Hillová 6. A 1. miesto v okresnom kole speváckej súťaže Trenčianske hodiny a 3. miesto a uznanie za najlepšiu výslovnosť v krajskom kole súťaže Konkúr francúzskej piesne

Lucia Blažinská 2. A, Ivana Blažinská 4. ročník a Beata Nedostová 6. B - ocenenie literárnych prác v súťaži Moje tajnosti

Andrea Ondrušková 8. B čestné uznanie v okresnom kole súťaže v prednese poézie a prózy

Ján Hill 4. ročník 2. miesto v obvodnom kole Trenčianske hodiny a reprezentácia v krajskom kole súťaže Konkúr francúzskej piesne

Martin Malec 6. A 1. miesto v hode kriketovou loptičkou na športovej olympiáde v Detskom mestečku

Na záver mi dovoľte podakovať menovaným žiakom za ich snahu a usilovnosť, pretože takýmito peknými výsledkami robia radosť nie len sebe a svojim blízkym, ale pomáhajú vytvárať dobré meno základnej školy i obce Melčice - Lieskové.

Ďakujem učiteľom i ostatným zamestnancom školy za ich prácu, za svedomitý prístup k povinnostiam a za mnohé ďalšie aktivity, ktoré nie sú v ich pracovnej náplni, ale sú neoddeliteľnou súčasťou rozvoja osobnosti našich žiakov.

Ďakujem i vám rodičom za dobrú spoluprácu a dôveru s ktorou nám denne zverujete svoje deti a my robíme všetko preto, aby sme si ju podporili.

V neposlednom rade mi dovoľte vyslovíť vďakú i obecnému úradu a jeho starostovi, rodičovskému združeniu a jeho výboru a ďalším občanom obce, ktorí akoukolvek mierou prispeli a prispievajú k plneniu výchovno-vyučovacieho procesu v Základnej škole Melčice - Lieskové.

Mgr. Mária Vakošová
riaditeľka Základnej školy
Melčice - Lieskové

Súťaž v prednese poézie a prózy detí okresu Trenčín

Súťaž v prednese poézie a prózy v podaní detí a mládeže Hviezdoslavov Kubín má na Slovensku už svoju tradíciu. V roku 1999 sa v Dolnom Kubíne uskutoční už 45. ročník tejto súťaže, ktorej víťazmi boli dnes známe herecké osobnosti napríklad Milan Lasica, Luboš Roman a podobne. Žúčastní sa celoštátnego kola však nie je pre recitátorov fahké, pretože najprv musia preukázať svoje kvality a vyhral obvodné, okresné a krajské kolo, čo vyžaduje náročnú prípravu i psychickú záťaž súťažiaceho.

Organizátorom okresného kola súťaže v prednese poézie a prózy je tradične Okresný úrad - odbor školstva, mládeže a telesnej kultúry v Trenčíne a Trenčianske osvetové stredisko. Dlhoročným miestom konania boli Bzince pod Javorinou - rodisko spisovateľky Ludmily Podjavorinskej.

V tomto roku sa 18. mája po prvýkrát uskutočnilo okresné kolo v obci Melčice - Lieskové a jej Základnej škole.

Na slávnostnom otvorení privítala 42 súťažiacich, porotu a pedagogických pracovníkov - učiteľov slovenského jazyka škôl Trenčianskeho okresu, riaditeľka školy Mgr. Mária Vakošová a starosta obce Melčice - Lieskové Jozef Hulvák.

V dopoludňajšom programe víťazi trenčianskych škôl, víťazi obvodných kôl, súťažili v troch vekových kategóriach v prednese poézie alebo v prednese prózy. Odborné poroty určili víťazov a uskutočnili so žiakmi i ich vyučujúcimi rozborový seminár jednotlivých vystúpení.

Popoludní všetci účastníci navštívili pamätník Jána Smreka a jeho pamätnú izbu. V pamätník izbe Jána Smreka podala pani Olga Kusendová, odborná kultúrna pracovníčka OCÚ Melčice - Lieskové, nielen zaujímavý výkľad k exponátom, ale zorganizovala aj besedu so synom básnika pánonom Ivanom Čietekom.

Záver pekného a náročného dňa tvorilo výhodnotenie celej súťaže s odovzdáním cien a diplomov. Po rozhodnutí poroty okres Trenčín budú v krajskom kole reprezentovať

poézia
I. kategória - Eva Majeríková ZŠ
Východná ul. Trenčín

II. kategória - Kristína Palíčková ZŠ
ul. J. Palu Nemšová

III. kategória - Boris Bilík ZŠ Východná ul. Trenčín

próza

I. kategória - Zuzana Paššová ZŠ
Hodžova ul. Trenčín

II. kategória - Andrea Pilková ZŠ
Drietoma

III. kategória - Beáta Bohňáková
ZŠ ul. J. Belu Nemšová

Zo základnej školy Melčice - Lieskové sa okresného kola ako súťažiaci zapojili v kategórii poézia **Ivana Blažinská** zo 4. ročníka, **Zuzana Kollárová** z 9. ročníka, ktorá ziskala 3. miesto a **Andrea Ondrušková** z 8. B, ktorá porota udiličila čestné uznanie za prednes diela Jána Smreka, v kategórii próza **Alexandra Margetínová** z 8. B, ktoréj porota udiličila čestné uznanie.

Záverečné podávanie inšpektorky OÚ OSÍM a TK Trenčín pani Mgr. Sone Marunovej patrilo v prvom rade Trenčianskemu osvetovému stredisku a najmä prítomnému pánu riaditeľovi Mgr. Vladimírovi Zvalenému a odbornej pracovníčke Mgr. Viere Varinské - organizátorka a moderátorka celého podujatia. Ďalej vedeniu a pedagogickým pracovníkom ZŠ Melčice - Lieskové, ktorí niekoľko týždňov pracovali na tom, aby súťažiacim, porotám a pracovníkom Obecného úradu Melčice - Lieskové, ale aj kuchárikam Školskej jedálne pri ZŠ, ktoré sa o účastníkov prikladne postarali.

Vážení čitatelia!

Okresné kolo súťaže v prednese poézie a prózy žiakov základných škôl okresu Trenčín sa 18. mája 1999 po prvýkrát, ale nie naposledy. Súťaž má svoju dlhoročnú tradíciu a Základná škola a obec Melčice - Lieskové bude každoročne hostiteľom súťažiacich.

Prosíme vás, pomôžte vymyslieť názov. V Dolnom Kubíne sa koná Hviezdoslavov Kubín, v Bzincach pod Javorinou Podjavorinské Bzince, poďaľ sa nám vymyslieť aj iný názov ako Smrekoviny? Určite áno!

Porozmyšľajte a pošlite nám vaše návrhy názvu podujatia so svojím menom a adresou, ak nechcete zoznať v anonymite, do 31. októbra 1999. **Mgr. Mária Vakošová, riaditeľka školy**

Život v našej materskej škole

September - pre niekoho veselý, pre niekoho smutnejší. Deti, ktoré chodili do našej materskej školy nastúpili do prvého ročníka základnej školy. Niektoré sa tešili, niektoré mali trošku obavy. Ale jedni z MŠ odišli, ďalšie príšli. Pre tie to bolo určite fažšie. Stále doma s mamami a teraz väčšinu dňa bez nej. Nejedna slička vypadla. Po pári dňoch ale všetok smútok zaženú nové hračky, noví kamaráti.

V jeseni sa aj príroda mení. Listy sa sfarbujú, opadávajú. Zberame ich, porovnávame tvar, farby, veľkosť. V triede nalepujeme podľa volby detí do rôznych tvarov. Po jeseni a práci v záhrade sa tešia deti na zimu. Chystáme kŕmidla pre vtáčikov. Keď napadne sneh

stavíame si snehuliakov, robíme chodníčky s lopatkami. Ale naše deti sa tešia nielen na sneh, ale aj na "Deda mráz", prázdniny. Dedo mráz zavíta aj do našej MŠ. Prinesie detom nové hračky a plné baličky sladkostí a deti sa mu odvadzajú až do výkonných programov - piesňami, básňami, hrami. Po vianočných prázdninách deti prichádzajú do materskej školy plné dojmov a zážitkov. Keď boli, čo dostali pod stromček, čo robili.

Na jar, keď sa sneh stráca, začínajú sa objavovať púčiky. Vyberieme kolobežky, kočáre, formičky, lopatky na

piesok. Nesmieme zabudnúť na sviatok mamičiek. Pripravili sme program veselých hier, pásma, básničiek, darčekov. Prvý jún - sviatok detí. Pripravili sme si

súťaživé hry v záhrade. Úlohou detí bolo prejsť po preliezke, zošmyknúť sa po šmykačke, prejsť tmavým tunelom, upiecť a vyzdobit koláčiky upečené z piesku. Prekvapenie detom pripravilo kultúrne stredisko - bavili sa so "Sašom Marošom". Opäť sa bližia prázdniny. Ďalšie deti odchádzajú do prvého ročníka, no a od septembra začne všetko nanovo. Ale aby sme nezabudli! Spoločne s rodičmi sme pripravili rozlúčku detí s materskou školou. Taktôž tradične končíme rok v materskej škole, ktorý je vždy v niečom podobný, ale naše deti nás ešte stále dokážu všemožne prekvapí. Dúfajme, že my ich tiež.

Tak si teda žijeme.

Kniha - priateľ človeka

O knihách sa pohovorilo veľmi veľa mûdrych prievnani. Všetky tie sú mûdre a nadčasové myšlienky povedali ľudia, ktorí v knihách hľadali to, na čo sú určené: radosť, poťaženie, poznanie, mûdrost, krásu, krásu rodnej reči a podobne.

V knihách je skryté všetko bohatstvo našich predkov, všetka ich mûdrost, ich úspechy, ale i neúspechy.

"Knihy sú najvernejší priatelia, radi s nami hovoria o všetkom, úprimne, bez pretváry, poučujú nás, dávajú rady, povzbudzujú a utešujú nás. Ó, podivuhodná je moc, vznešenosť a priamo akási božkost knih!" Tieto slová vyslovil Ján Amos Komenský, veľký mysliteľ a pedagóg, učiteľ národnov v roku 1650 a v plnej mieri majú svoje opodstatnenie i dnes.

S vývojom techniky sa vzťah najmä mladšej generácie ku knihám zmenil. Z roka na rok klesá záujem mladých čitateľov o čítanie knih. I v roku 1998 mala naša obecná knižnica 174 stálych čitateľov, z ktorých bolo len 68 mladých do 14 rokov, čo predstavuje 39 %. Je to veľmi málo, ak vôbec by sme to nemali hodnotiť ako nedostatočné. Už nie je tzv. povinné čítanie, nastúpila éra televízie, videokaziet, počítačov. Krásu písaného slova v čistej materčine ustúpila módnym trendom akčných filmov, plných násilia a hrubosti, ale i hrubých slov. Nielen na tvárich, ale i v srdci tých, ktorí milujú knihy, môže byť z toho len smutno, ale nemalo a nesmie nám to byť lahôstajné. Mali by sme využiť všetky príležitosti k tomu, aby sme vhodným spôsobom našli správne vyváženie medzi radostí z novej techniky, ale i návrat k tradícii - k dobrej knihe. Je potrebné, že vzrástol počet čitateľov z radov strednej a staršej generácie.

V spolupráci so základnou školou uskutočnili sa v mesiaci marci, ktorý sme kedy nazývali Mesiac knihy, besedy v knižnici so 4 triedami žiakov a v júni s 1 triedou. Podľa ich záujmu o mnohé nové knihy, najmä o tie, ktoré sú bohatu ilustrované, by sa zdalo, že deti majú záujem o knihy. Veľmi stručný prieskum však ukazuje, že čítanie je u detí slabším miestom. A o čítaní rozprávok staršími tiež nemožno hovoriť pochvalne. Sme to dlžní našim defom a vnučatám, ved aj naše detstvo bolo spojené s rozprávkovými kráľovstvami, s bo-

jom dobra a zla. Na záver rozprávky vždy víťazí dobro, rozprávka má vždy šťastný koniec a preto je taká vzácna. Detstvo našich najmenších v súčasných časoch vojnovej hrôz a násilia, ktorí vidia v televízii, by zákonite malo byť obohacované týmto kulturným dedičstvom našich predkov. Treba oceniť prístup učiteľiek z miestnej materskej škôlky, ktoré pravidelne čítajú deťom rozprávky a iné príbehy a príhody z prírody. A tu vidieť, aké sú deti vďaka poslucháčom.

Pri písaní tejto úvahy o knihách mi nedá, aby som neocenila i aktívny prístup poslancov obecného zastupiteľstva, ktorí každý rok vyčlenia príslušnú čiastku na knihy. Za rok 1998 to bolo 24 tisíc Sk a rovnakú čiastku vyčlenili i pre rok 1999. Investície do vzdelania sú sice dlhodobo návratné, ale zákonite priniesú svoj osoh. Takýto pozitívny prístup obecného zastupiteľstva je o to cennejší, že v súčasnom období už nie sú knihy v takej cenovej dostupnosti, aby si ich mohol kúpiť každý. Základ nákupu nových kníh tvoria novinky krásnej literatúry pre deti a dospelých a náučná literatúra pre mládež. Náučnú literatúru pre dospelých kupujeme v obmedzenočom rozsahu, najmä pre cenovú náročnosť. Vytvárame však možnosť priniesť požadovanú literatúru, ktorú nemáme v knižnici, z krajskej štátnej knižnice.

Stalo sa už tradičiou, že každoročne k sviatku detí MDD vyhodnocujeme najaktívnejších čitateľov. Stalo sa tak i tento rok. Najaktívnejšími čitateľkami sa stali Eva Michalcová, Jaroslava Vagačová a Martina Miková, ktoré boli odmenené knihami. Úprimne im blahoželáme a prajeme si, aby našli mnohých ďalších nasledovníkov. I pre ďalší školský rok vyhlasujeme novú súťaž "O najaktívnejšieho mladého čitateľa do 14 rokov", v ktorej majú možnosť získať hodnotnú knihu, ale hlavne ukázať, že záujem o knihu pretrváva i u dnešnej mladej generácie.

Aj keď už pomaly vychádzajú z módy rôzne oslavky, ako prežitky minulosti, čo je myslím na škodu veci, avšak úcta ku knihe - ku knihe, ako zdroju poznania a krásy, pretrvávej a právom jej venujeme aspoň toto malé zamyslenie.

RSDr. Mária Vašková

Ludské hodnoty a posolstvo poézie

"Národ, ktorý si vie vážiť a zviditeľniť odkaž buditeľov a nositeľov hodnôt, ktoré nepodliehajú času, má budúcnosť", - týmito slovami v pamätnnej knihe v izbe Jána Smreka a národopisnej expozícii v Melčiciach - Lieskovom vyjadriala svoj hlboký zážitok z návštevy v obci MUDr. Táňa Sloviaková z Bratislav, ktorá bola 18. mája 1999 hostom okresnej súťaže v prednese poézie a prózy.

Smreka a prostredníctvom kvalitného výkladu, vzácných exponátov, príomnosti syna básnika Ivana Čietecka lepšie vnímať jeho ľudské hodnoty a posolstvo jeho poézie."

Pamätná izba a národopisná expozícia boli zriadené a slávnostne otvorené pri priležitosti nedožitých 100. narodenín básnika a 600. výročia prvej písomnej zmienky o obci v októbri minulého roka.

O tieto expozícii je mimoriadny záujem a tešia sa veľkej návštevnosti. Pri nedávnej návštive rodnej vlasti dcéra básnika Hela Čietecková - Coufalíková, ktorá žije v Londýne, zavítala aj

Účastníci a hostia Okresnej prehliadky poézie a prózy pri prehliadke pamätnej izby a národopisnej výstavy.

Organizátori (Okresný úrad - oddor školstva, mládeže a telesnej kultúry, Trenčianske osvetové stredisko, Základná škola a Obecný úrad Melčice - Lieskové) túto súťaž prvýkrát usporiadali v rodnej obci básnika Jána Smreka. Okresná súťaž je výberovým kolom do 45. ročníka celoštátnnej súťažnej prehliadky v umeleckom prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín. Uskutočnilo sa v budove ZŠ Melčice - Lieskové a na pozvanie organizátorov prišiel aj básnikov syn Ivan Čietek z Bratislav. Súčasťou tohto podujatia bola aj návštěva pamätnej izby a pamätníka v parku Jána Smreka.

O hlbokom zážitku a spokojnosti s prehliadkou v týchto objektoch veľmi výrečne hovoria slová inšpektorky školstva Mgr. Marunovej, ktorá do pamätnej knihe za všetkých deväťdesiat účastníkov napísala: "Vysoko si vážime možnosť navštíviť pamätnú izbu nášho významného básnika Jána

do rodnej obce svojho otca. Pri prehliadke pamätnej izby Jána Smreka jej od dojatia tiekli slzy. "Pamätná izba urobila na mňa veľký a nezabudnutelný dojem. Veľmi sa teším, že som mala možnosť navštíviť túto expozíciu a srdcne ďakujem, že ste to tak krásne urobili" - to sú slová básnikovej dcérky zapisané v pamätnej knihe.

Pri priležitosti posvätky v miestnom kaštieli, v ktorom bývajú Dcery Sv. Františka z Florencie, prejavili záujem o tieto kultúrne pamiatky sestry z Inštitútu františkánskych terciárov. Matka Raffaella Vadacca, celosvetová generálna predstavená tohto rádu, napsala: "Želám Vám, aby kultúra ľudu bola vždy slobodná, hlboká a aby bola pravdivým výrazom rozumu a srdca pre budúcnosť plnú nádeje, založenej na mieri celého sveta. S obdivom za vykonanú prácu, pre to, aby sa nezabudlo na dobro vykonané v obci Melčice - Lieskové, minulými generáciami a pre poúčenie budúcich generácií. S úctou a obdivom voči tejto slovenskej krajine, k obci Melčice - Lieskové podpísaná Raffaella Vadacca, Alessandra Febbraio - predstavená z Filipína, Silvana Caligagni - slovenská predstavená a generálne pomocníčky".

"Jánovi Smrekovi vďačím za krásnu poéziu, ktorá hovorí zo srdca. Vám, za krásnu expozíciu, ktorá hovorí k srdcu", týmito zápisom vyjadril ocenenie aj redaktor Trenčianskych novín PhDr. Milan Kráľ.

Slová uznania a vďaky sú neočeniteľnou odmenou pre iniciátorov a organizátorov - nositeľov kultúry v obci z vynaložené úsilie.

Olga Kusendová

Aj vy to tak cítite?

Počas života nájdete človek desiatky miest, ktoré sa vryvú do jeho srdca. No len jednému z nich patrí osobitné miesto - rodisko. Milujeme ho bez ohľadu na to, aké sú naše spomienky naň. Vždy nás fáha nevysvetliteľná sila na miesta, kde sme prežili alebo prežívame svoje detstvo. Mnohí ju pocítimie až vtedy, keď na dlhší čas niekam odcestujeme.

Aj nene vtedy začne chýbať. Naša dedina. Rad strovmov i potôčik, čo sa klukatá... a hory. V zime poprášené jemným bielym snežíkom, na jar žiariacie zeleňou, v jeseni hýria všetkými farbami. A tie nitky babieho leta, čo plávajú v povetri!

No najradšej mám moje rodisko v lete. Večer sa me-

siac vyhupne na hviezdné nebo, osveti polia i záhrady a zvedavo sa obzerá v striebornom potôčiku. Ticho bližiacej sa noci naruší hlasné kŕkanie žiab. No najkrajšie sú predsa len rána. Slnko sa vyhupne nad tmavý Inovec, svojimi lúčmi pohľadí našu ulicu. Potom sa rozospievajú vtáčiky. A ja kráčam do školy a vsetku tú krásu vnímam všetkými zmyslami. Orosenú trávu, chladný vzduch a snečný jas, rozkvitnuté popínavé ruže našich susedov i ševelenie lístia v korunach stromov. Ked sa zastavím pod vonkavou olívou na konci našej ulice, viem, že toto miesto, moje rodisko, by som nevymenila za nič na svete.

Andrea Ondrušková
8. ročník ZŠ Melčice - Lieskové

Medzinárodný deň detí v Melčiciach - Lieskovom

Pohoda ako z malovanej abecedy

V posledný májový týždeň deti z Melčic - Lieskového prežívali nevšedné zážitky. Do miestneho kultúrneho domu prišiel medzi deti Šašo Maroš z Bratislav. V detskom pesničkovom zábavnom programu Zahrajme sa na pesničku sa deti nielen dochutia nasmiali, ale naučili sa aj nové pesničky, zaspievali si so Šašom, súťažili a hlavne sa prijemne zabavili.

Z vystúpenia detského folklórneho krúžku Snežienka.

Na svoje si prišli aj v závere týždňa, keď detský folklórny súbor Snežienka v programe Deti deform pripravil pekný kultúrny program. Nádhernými piesňami, tancami a básňami od Jána Smreka z Malovanej abecedy navodili slávnostnú atmosféru plnú pohody. Tancovali a radovali sa nielen deti. Do spoločného tanca sa zapojili aj sestričky Dcôry Sv. Františka z Florencie, ktoré žijú v miestnom kaštieri od novembra minulého roka. Ich úprimný vzťah k deform bol viditeľný. Spolu s defmi sa zabávali, tancovali, ba učili deti aj nové hry. Veď sú to učiteľky pre materské školy a materskú školu plánujú v kaštieri v Melčiciach - Lieskovom zriadiť. Veľkým prínosom pre deti predškolského veku bude, že v tejto škôlke budú sestričky učiť cudzie jazyky - angličtinu a taliansčinu.

V ľudových tancoch pri reprodukované hudbe sa deti realizovali. Na ich pohybe a svíznom rytmie bolo vidieť rozvíjajúce sa talenty v obci. Na oslavách Dňa detí sa zúčastnili nielen deti, ale aj rodičia, starí rodičia, paní učiteľky a ostatní občania. V príjemnej náladе mali všetci k sebe akosi bližšie, deti rozširovali radosť, pohodu a dobro. Takéto chvíle, v dnešnej dobe veľmi vzácné, by nám mali vydržať čo najdlhšie ...

Olga Kusendová

DEŇ DETÍ

Stalo sa už dlhorocnou tradíciou, že 1. júna v Medzinárodný deň detí pripravujú dospelí pre deti rôzne prekvapenia, aby v tento deň si deti plným priečasťím užili zábavy a radosti.

Deti z Materskej školy a 1. - 4. ročníka Základnej školy v Melčiciach - Lieskovom mali svoje oslavy už 25. mája o 10,00 h v kultúrnom dome. Kultúrna pracovnička obecného úradu, paní Olga Kusendová, pozvala a zorganizovala predstavenie Šaša Maroša z Bratislav. Ak v tom čase niekto náhodou išiel okolo kultúrneho domu určite netušil, prečo je tam tolko hluku. To bol nadšený potlesk a smiech detí. Šašo Maroš im rozprával, hral a spieval a deti spievali, tancovali a tleskali spolu s ním. Mnohé z detí určite rodičom a známym doma rozprávali kde boli a čo videli, ale tá pekné hodinová atmosféra predstavenia, rozžiarene očká a radost detí sa nedá presne vyjadriť slovami.

učiteľky ZŠ Melčice - Lieskové

Spomienka na kaplana Rastislava Kaššovica

Každý človek za svojho života vyorie brázdzu, ktorá ukáže, aký to bol človek, čo urobil pre iných, či mu ďakujeme z hĺbky srdca a či nám zostala naňho trvalá spomienka. Nás rodák z Doliny kaplán Rastislav Kaššovic bol takým človekom. Tieč, skromný, ale o to viac zanietený vo viere v Boha a v kniazskej službe pre dobro a spasenie svojich farníkov, ktoré vyznával nielen, slovom ale i hudbou.

2. februára uplynul rok od jeho tragickej smrti. Ešte v nás rezonovali radostné tóny z jeho vysviacky za novokňaza a z jeho prvej svätej omše, ktorú po vysvätení slúžil v rodnom kochanovskom kostole za širokej účasti kniazov, rehoľníkov a verejnosť oboch konfesii zo širokého okolia a už ani nie po 8 mesiacoch kaplanskej služby vo Varine, prichádza smrť. Smrť rovnako bolestná pre jeho rodných, ako aj pre všetkých, ktorí ho mali radi a ktorých mal rád on. Smrť o to bolestnejšia, že v 25. rokoch bol v rozkvete života, v rozkvete svojich tvorivých sil, ešte chcel vela dokázať, rozdať premiéru lásky a viery v Boha.

Myslim, že nič výstižnejšie by necharakterizovalo nebohého R. Kaššovica, ako báseň, ktorú na jeho počesť napísal Peter P. z Varina, ktorú si dovolíme uverejniť. Je niečo viac ako rok od jeho tragickej smrti a 2 roky od jeho vysvätenia za

novokňaza, venujme mu, prosím, tichú spomienku spolu s básnikom a v tichej modlitbe sa v kontexte zamyslime i nad zmyslom vlastného života. Spomínajme naňho s láskou a úctou, zaslúži si to. Naša spomienka nech je tiež dalším povzbudením jeho rodným v ich žiali za synom a bratom. Nechceme prirýchlo zabúdať, ale chceme aj našim zamyslením minulosť včleniť do našej prítomnosti.

Nech jeho radosť ostane v nás

Tváre zosmutneli a hrdlá sa stiahli,
ved úžasného človeka sme medzi sebou mali.
Tak veľmi chceli by sme, by dľho s nami bol,
či s úprimnou radosťou pristupoval pred Pánon stôl.
Len veľká viera pomôže nám priať tento žial
v Rastovi našom, Ta Bože, ľudske srdce chváli.
My cítili sme z neho tie úžasné plány,
no každému z nás iný okamik je daný.
Či tak veľmi sa Ti Bože páčil,
ked svojou radosťou Ti za svet vdačil.
Krátky čas púte si dal mu do skonania,
snáď srdce jeho ochránil si od sklamania.
By vytrhnutý bol spomedzi nás,
no vďaka Ti, že nám si dal jeho čas.

RSDr. Mária Vašková

Spomienka na Ondreja Moriša

V tomto roku uplynie 55 rokov od smrti Ondreja Moriša, ktorý padol v Slovenskom národnom povstani v bojoch pri Banskej Bystrici. Četnický strážmajster Ondrej Moriš bojoval na strane povstalcov spolu s ostatnými druhami pri Čremošnom. Stáli proti perfektnej vyzbrojenej armáde v úkrytoch z čeciny na vrškoch okolo Čremošného. Štyri bojové čety slovenských četníkov sa držali statočne v tomto nerovnom boji, keď boli zasypávané granátmi, ostrelované tažkými zbraňami. A v tejto palbe prišiel o život mladý, 27-ročný Ondrej Moriš. O tri dni po zranení na priestrel brucha zomrel v Banskej Bystrici, v nemocnici, dňa 27. septembra 1944.

Rodák zo Zemianskeho Lieskového (narodil sa tu 10. októbra 1916) sa už do rodnej obce nevrátil. Poverenictvo vnútra ho povýšilo ím memoriam

Svedkovia minulosti

O minulých generáciách, o ľudoch, ktorí tu žili pred nami, k nám hovoria náhrobné pamätníky.

V melčickom kostole, hned pri vchode v predsiene sa nám prihovára pamätná doska a informuje nás, že v krypte kostola sú pochovaní:

* Mikuláš Melčický, narodený 26. XI. 1764, zomrel 3. IV. 1828

* a ďalší Mikuláš Melčický, vlastník pôdy a sirotký župný pokladník, narodený 7. II. 1821, zomrel 4. II. 1891 a ostatní dobrodinci a patróni tohto kostola od roku 1646.

Pri kostole sa zachovali náhrobníky ďalších členov rodu Melčických, a to:

* Mikuláš Melčický, prisážny sirotskej stolice Trenčianskej župy, narodený v roku 1858, zomrel v roku 1892

* manželka Mikuláša Melčického, rodená Alžbeta Suchaniová, narodená v roku 1824, zomrela v roku 1894

* manželka Floriána Melčického, rodená Vilma Simonová, zomrela v roku 1895

* manželka Ladislava Melčického rodená Antónia Burgová, narodená v roku 1814, zomrela v roku 1902.

* Najstarší pamätník patrí Kataríne Margetini-

na vrchného strážmajstra. Bol vyznamenaný Radom Slovenského národného povstania I. triedy. Toto vyznamenanie opatrujú jeho pribuzní dotečne a so spomienkami naňho. V rodnej obci je však zabudnutý. Nenašlo sa preňho miesto ani na pamätnnej tabuli, venované padlým v II. svetovej vojne, v SNP. Spolu s ostatnými príslušníkmi žandárstva sa však uvádzajú v Pamätnici v boji padlých, popravených, umučených a pri výkone služby usmrtených príslušníkov zboru Národnej bezpečnosti, ktorá vysla v Bratislavu v roku 1946.

Tá pripomína, že vojna vyhasila tento mladý život na začiatku jeho životnej dráhy. Zanechal snúbenicu v Bratislave a rodičov, bratov a sestru v rodnom Zemianskom Lieskovom. On odpočíva na cintoríne v Banskej Bystrici.

- V -

ovej, ktorá zomrela 28. februára 1830 vo veku 59 rokov a 9 mesiacov.

* Ondrej Šimkovich, cisársko-královský kapitán na dôchodku, zomrel 22. augusta 1856 vo veku 76 rokov

* Ludovít Miklovič narodil sa v roku 1816, zomrel v roku 1889

* Mária Kubicová zomrela 10. októbra 1866 vo veku 52 rokov

* Augusta Nedeká, rodená Zamaróciová sa narodila 4. decembra 1820 a zomrela 2. februára 1882. Pamätník jej dali postaviť smútiace deti.

* Vdova Alberta Brukmayera, ktorá sa druhýkrát vydala za Juraja Blaya, bola rodená Jozefa Kylošová. Narodila sa v roku 1846, zomrela v roku 1894.

Pochádzala z Uherského Hradišta na Morave a zomrela v Melčiciach na rakovinu pečene. Jej manžel Juraj Blay bol v Melčiciach poštmajstrom (vedúcim pošty). Pochádzal z Čeklisa (teraz Bernolákovo). Po smrti svojej manželky Jozefy Kylošovej sa znova oženil s Hedvigou Reindlovou. Zomrel vo veku 61 a pol roka dňa 14. novembra 1910 a pochovaný bol v Melčiciach. Jeho náhrobník sa však pri kostole nenachádza.

Mgr. Viera Morišová

TJ Sokol Družstevník Melčice - Lieskové

Minuloročnú sezónu sme odštartovali začiatkom septembra 98 v novomestkej športovej hale proti staronovému nováčikovi družstvu Hlohovca. Už počas letnej prípravy bola čiž veľká nervozita medzi dievčatami. Nakonko opora družstva Zdenka Rajnochová si phnila materskú povinnosť, Andrea Chudá odišla na ročnú stáž do Francúzska a dlhoručná opora a strážca našej brány Janka Švachová sa dlhodobo zranila.

Nervozita a roztrásené ruky sa nás pôvne držali po celú jeseň. K tomu sa pridali ďalšie zranenia a oslabenie družstva. Nie raz hralo sedem dievčat celý zápas bez striedania. Jednoducho bolo nás malo. A k tomu ešte obrovské výkonnostné výkyvy druhej brankárky. Raz chytala aj nemožné, a po druhýkrát jej ušlo takmer všetko. Škoda, že sa výkon brankárky nezosynchronizoval s výkonom hráčok v poli. Keď sa dario strelecky, mal výpadok brankár a naopak. Ale napriek nezdarom dievčat chodili vždy do ďalších zápasov s odhadlaním. Veď zápasov bolo aj neúrekom, na jeseň 12. V polovicu súťaže sme boli na 9. mieste. Žiadna sláva ale po zime sme si trúfali na viac.

ka Ela Ondrejčíková. Ak chcete vidieť hrať v jednom družstve dcér s matkou pozývame Vás na naše zápasy. Na pomoc jej prišla ešte Evka Burianová, ktorá si zaspomínala na svoje dorastenecké roky.

Takúto veľkú migráciu počas jednej sezóny si všaj nikto nepamätá. Situáciu pomáhali zachraňovať Janka a Katka Hladké, ktoré sa vrátili po materskej dovolenke. Do posledných zápasov sa zapojila už aj Zdenka Rajnochová, naša niekdajšia najlepšia hráčka a streľkyňa. Jarné kolo bolo plné rozpakov ako to jesenné. Hoci samotné zápasy po hernej stránke nevyzerali najhoršie, umiestnenie a výsledky tomu nezasvedčujú.

Najviac mrzeli prehry o jeden až tri góly, pretože pri troške šťastia sme o ten jeden či tri góly mohli vyhrať my.

Ale látané dier po odišlych hráčkach za pochodu sa muselo niekde prejavíť.

A čo sa týka budúcej sezóny?

Táto otázka zostáva nadal ďalšie otvorená. Jedna vec je dolečenie zranených hráčok, druhá stále rastúce finančné náklady. Hádzanársky zväz nám nepovolil hrať v Mel-

Dorastenci sú majstrami okresu

V minulých dňoch sa skončili futbalové súťaže ročníka 1998/1999 vo všetkých vekových kategóriách. Nastal čas hodnotenia výsledkov dosiahnutých na ihriskach ale i mimo nich.

Historický úspech sa v uplynulom ročníku podarilo dosiahnuť futbalovým dorastencom našej televýchovnej jednoty, keď skončili v súťaži majstrovstiev okresu na prvom mieste a ziskali titul majstra okresu. Už v jeseni si pod vedením trénera M. Birasa vytvorili dobrú východiskovú pozíciu a ziskali dostatočný bodový náskok.

V jarnej časti, už pod vedením nového trénera D. Rašiča, už chystanú šancu nepustili a s prehľadom súťaž vyhrali so sedem bodovým náskokom pred druhou Lubinou. V poslednom stretnutí sa na domácom ihrisku uskutočnil slávnostný ceremoniál odovzdania diplomu a pohára za víťazstvo v súťaži. Trofej našim chlapcom odovzdal predseda oblastného futbalového zväzu Ing. Štefan Kolárik a výkonný tajomník Krajského útvaru slovenského združenia telesnej kultúry v Trenčíne Mgr. Ján Žitňan. Tito víťazom zablahoželali k zisku titulu a zažalali vela ďalších športových úspechov.

K tomuto želaniu sa prispôsobia aj vedenie televýchovnej jednoty, ktoré chce zároveň podakovať všetkým hráčom, ktorí sa na zisku titulu podielali ako aj už spomennutým trénerom a vedúcemu mužstva M. Malcovom, ktorý túto funkciu zodpovedne vykonáva už niekoľko rokov. Okrem diplomu a trofeje družstvo získalo aj možnosť postupu do vyshej súťaže, ktorá sa však nevyužije. Rozhodol tak výbor televýchovnej jednoty po zvážení najmä finančných možností klubu. Navýše s niektorými našimi dorastencami počítame v mužstve dospelých a kedže zo žiacich dorastencov nebude postupovať do dorasteneckého nikto (riadiacimi orgánmi bola zvýšená veková hranica v žiacom mužstve až na 15 rokov), káder pre budúci ročník by bol značne oslabený.

Napriek tomu veríme, že našich dorastencov neprejde chut' hrať dobrý futbal a budú v podobných výkonoch pokračovať aj v ďalších ročníkoch. Dorastenci spolu s diplomom a pohárom pre víťaza ziskali i právo reprezentovať okres Trenčín v mezinárodnom futbalovom stretnutí so svojimi rovesníkmi z okresu Uherské Hradište. Zahánil sa však nedali ani naši

žiaci, ktorí sa umiestnili na peknom 3. mieste. Úspech je o to cennejší, že vekový priemer družstva je nižší v porovnaní s inými a je možno očakávať ďalšie výraznejšie úspechy v budúcom rokoch. Na ich futbalovom raste sa veľkou mierou podielajú aj tréneri V. Sklár a J. Horňák. Potešiteľný je i fakt, že sa p. M. Dedík a S. Malec rozhodli vytvoriť prípravku, kde učia už tých najmenších chlapcov futbalovému umeniu a tito budú potom lepšie pripravení na vstup do žiackej kategórie.

Ako je vidieť o budúcnosť sa melčicko-lieskovský futbal nemusí báť. Vďaka zapáleným dobrovoľníkom je o výchovu nových talentov dobre postarané.

Slušné umiestnenie získalo i diváky najzaujímavejšie družstvo dospelých, ktoré sa napriek kolísavým výkonom umiestnilo na 4. mieste v okresnej lige. Pri väčej príazni rozhodcov a trocha športového šťastia mal tento kolektív i na 2., postupové, miesto. Čo sa nepodařilo tento rok môže vyjsť už v nasledujúcom ročníku.

Tréner V. Biras dáva pravidelné priležitosť hrať i dorastencom, ktorí takto získali cenné skúsenosti a je predpoklad, že niektorí z nich sa v jesennej časti nového ročníka dostanú do základnej zostavy. Mužstvo by teda malo byť budúci ročník silnejšie a skúsenejšie, čo sa dôjde prejavi aj na hre a výsledkoch.

Návštevníkom futbalových zápasov určite neušiel fakt, že kvalita trávniku na ihrisku sa pomaly zlepšuje. Významnou pomocou je najmä pravidelné kosenie kosačkou, ktorú zakúpil Obecný úrad v Melčiciach - Lieskovom. Cez letnú prešťávku je naplánovaná ďalšia rekultívacia trávnika a to najmä v priestore senníka.

Je nutné sa podakovať i vedeniu Polohospodárskeho družstva za odbornú pomoc a poskytnutie mechanizmov pri budovaní tréningového ihriska. Veľký kus práce sa odviedol v priestoroch senníka, ktoré po oprave strechy, položení dlažby a vymaľovaní získali peknú novú tvár.

Z týchto všetkých faktov je vidieť, že futbal v našej obci sa slabne rozvíja a všetci spoločne dúfame, že naši hráči budú svojich príaznivcov i v budúcom období zabávať a tešiť kvalitnou hrou a budú dosahovať čo najlepšie výsledky.

spracoval člen výboru TJ V. Bušo

Horný rad zľava: Róbert Hurtoň, Zdenka Huňová, Zuzka Drgová, Danka Trandžíková, Evka Burianová, Štefan Potoček, stredný rad zľava: Marcela Adamčíková, Olga Hrochová, Zdenka Rajnochová, Zuzka Ondrejčíková, Katka Janigáčová, Janka Hurtoňová, Janka Pajtínová, spodný rad zľava: Gabriela Juríková, Katka Breznická a Ela Ondrejčíková

Nádej sme vkladali do mladých hráčiek: Katky Breznickej, Zuzky Ondrejčíkovej a Vladky Spačkovej. Žiaľ nesplnili naše očakávania. Hlavne pri premieňaní vyložených šancí. Ale aj v obrannej činnosti majú stále čo zlepšovať.

Jarnú časť sme začali výhrou v Hlohovci, kde za nás nastúpila už aj Daniela Trandžíková a ukázala mladým hráčkam ako sa má hrať. Takže rozbeh vyzeral slubne, avšak zo zdravotných problémov skončila Marcela Adamčíková, dlhoručná hráčka, ktorá mohla hrať na hocakom poste. Súčasne ukončila svoju činnosť aj Denisa Žinčíková a po mnohých nezhodách aj brankárka Gabriela Juríková. Preto sme museli siahnuť na skryté rezervy a v úzkych nás nenechala brankár-

čičiach pre nespôsobilosť ihriska. A tak hrame v Novom Meste nad Váhom, kde je ihrisko využívajúce predpisom a požiadavkám druhej slovenskej národnej ligy.

Na záver nesmieme zabudnúť, že pod vedením Mirky Malcovej, Patrícia Horňákové a Marcella Adamčíkovej sa rozbehlo po rokoch krúžok hádzanej dievčat v spolupráci s miestnou ZŠ. Od budúceho školského roka sa prvýkrát aktívne zapoja do medziškolskej súťaže. Držme im palce.

Taktiež musíme zdôrazniť, že všetky naše činnosti môžeme uskutočňovať len vďaka výraznejšej pomoci našich sponzorov, ktorým i touto cestou dakujeme a veríme, že budú pri nás stáť i v budúcnosti.

Ing. Jana Hurtoňová

Najmladší futbalisti na ihrisko!

V obci Melčice - Lieskové v mesiaci marec začal pracovať futbalový krúžok, ktorého cieľom je vychovať nové futbalové nádeje z radov najmladších žiakov I., II. a III. ročníka ZŠ.

Krúžok vznikol pri tunajšej základnej škole a TJ a vedú ho tréneri pán Stanislav Malec starší, Milan Dedík a Milan Chromý. Do krúžku chodia žiaci nielen z obce Melčice - Lieskové, ale i deti zo Štvrtka a Adamovských Kočanoviec. Žiaci sa stretávajú pravidelne v pondelok a vo štvrtok takmer vždy v plnom počte.

Začínalo sa trénovať ešte počas nepriaznivého počasia v miestnej

sportovej hale, od apríla sa trénuje na miestnom ihrisku. Deti prejavujú o tento šport značný záujem, o čom svedčí aj ich návštevnosť a už i bádateľné pokroky vo výknosti.

Podarilo sa zohnať sponzora, ktorý venoval 5000,- Sk a za tieto sa kúpili lopty, švihadlá a iné pomôcky. Veľká vďaka patrí i firme MONA pani Beate Badurovej, ktorá tiež sponzorský ušila 2 súpravy tréningových dresov.

Táto činnosť prináša defom užitočné a rozumné prežitie voľného času a veríme, že aspoň z niektorých vyrastú futbaloví reprezentanti obce.

Milan Dedík